

Skovtroldene og skovløberen

Lille skovtroll Janus kom ilende mellem grantræerne lige hen imod skovløberens arbejdshytte, som stod tom det meste af tiden. Kun lige når skovløberen skulle hente noget værktøj eller spise sin frokost eller sådan noget, var der et menneske i hytten. Og det kunne skovtroldefamilien sagtens leve med. Faktisk syntes de, det var dejligt afvekslende og af og til morsomt, når der kom et menneske i hytten. Så kunne de nemlig prøve nogle af deres kunster af.

Netop i dag havde de forberedt sig meget til hans besøg. Det regnede udenfor, så skovløberen kom allerede klokken halv tolv. Han tog sin madkasse op af rygsækken og gik hen til skabet, som han engang imellem fyldte op med drikkevarer og lækkerier af forskellig slags. Han tog sig en sodavand. Skovtroldene, som han jo ikke kunne se, sad rundt om ham og glædede sig til at se hans reaktion, når han drak af den flaske, som de havde tømt for sodavand og derefter fyldt med troldedrik. De havde stillet den forrest, så han tog den først.

Skovløberen spiste sine mellemgædder og tog indimellem en slurk af flasken. Han havde taget en bog op af rygsækken. Den læste han i, mens han spiste. Han blinkede et par gange; han tænkte, at det da ikke kunne passe, at han var søvsnig nu. Han følte sig lidt omtåget. De små skovtrolde så på hinanden og fnisede. Skovløberen hørte det naturligvis ikke. Han blev mere og mere søvsnig. Til sidst overgav han sig og lagde sig på divanen for at tage sig en lur. Det regnede jo også temmelig meget. Så pyt - han forsømte ikke noget ved at blive i hytten et par timer. Hans arbejde var meget frit og selvstændigt. Bare der blev lavet det, der skulle, bestemte han selv hvordan og hvornår. Et ønskejob for en naturelsker som ham.

Han faldt hurtigt i søvn. Troldene tømte flasken, så der ikke var mere tilbage af troldedrikken. De gav sig til at læse i skovløberens bog. Han havde ofte set så interesseret ud - af og til havde han endda leet, når han læste. Hvad var det for bøger, han læste så meget i? Den, han var i gang med lige nu, var en rejsebeskrivelse fra Nepal. Den var da ikke sjov. De gad ikke læse mere i den, da de havde bladret lidt frem og tilbage og læst nogle få sætninger.

Skovløberen åbnede øjnene. Hvad i alverden. Han så på sit ur. Nå, der var heldigvis kun gået et kvarter. Han gned sine øjne. Det var underligt. Han havde sådan en mærkelig fornemmelse af, at noget var anderledes. Han hørte lydene fra skoven. Det susede i trætoppene, og regnen piskede mod ruden. Lydene var meget højere end før! Han så sig omkring. De små skovtrolde kiggede undersøgende og forventningsfuldt på ham. Kunne han se dem?

"Hvad i alverden er det for noget?" sagde han højt. "Jeg ser små underlige trolde omkring mig. Bare jeg ikke har feber. Nej, jeg er nu ikke særlig varm." Han satte sig over til bordet. Resten af

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

maden var der endnu. Han var faktisk mere sulten, så han tog en mundfuld. Hans smag var også anderledes! Hans sanseindtryk for forstærkede! Også lugtesansen. Han følte med hånden henover bogen. Hans følesans var også skærpet - han mærkede alle små bitte detaljer på bogens overflade. Han så på sodavandsflasken. Han kunne huske, han kun havde drukket et par mundfulde. Nu var den tom. Hvad var nu det for noget trylleri?

"Nå, jeg kan jo ligeså godt spille med i den her komedie. Kom her op på bordet med jer, så vi kan tale sammen", sagde han prøvende til skovtroldene. De hørte og forstod det, og de hoppede hurtigt op på bordet. Der var syv i alt. De så nysgerrigt på ham. "Kan du også forstå os?" spurgte den, der så ældst ud. Han fik et chok. De kunne også tale. Han kunne både høre og forstå dem.

"Ja, og fortæl mig nu, hvad alt det her er for noget. Det er som en drøm. Jeg forstår intet." "Vi har givet dig en troldedrik i stedet for sodavand. Den skulle skærpe alle dine sanser. Vi ville nemlig gerne i kontakt med dig. Vi har ofte prøvet, når du har været her, men forgæves. Derfor måtte vi gå lidt drastisk til værks. Du blev lidt søvning af det. Virkningen vil ikke holde så længe, så vi må benytte chancen til at snakke nu. Læg rigtig godt mærke til os. Brug dine sanser til at opleve os. Det kan være, du så også kan fornemme os uden troldedrik senere. Du må nemlig kun få troldedrikken denne ene gang. Den vil aldrig virke på dig mere. Nu må du selv arbejde dig frem til at skærpe dine sanser. Nu ved du, det er muligt."

Det næste kvarters tid talte skovløberen og skovtroldene sammen. For begge parter var det utrolig spændende. De elskede jo alle skoven, og hvad der levede og groede der. De oplevede bare det hele så forskelligt. Nu havde de mulighed for at udveksle erfaringer.

Skovløberen mærkede, at han var ved at blive sig selv som før igen. Skovtroldene nåede lige at sige til ham, at de altid kunne se og høre ham, når han var der, hvis de da var i hytten; så han kunne jo bare tale til dem. Mere hørte han ikke; de ekstraordinære sanser var der ikke mere. Han var som før. Og dog. Han havde oplevet noget, der ændrede hans opfattelse af tilværelsen. "Det var dog fantastisk. Jeg har oplevet en ny verden i nogle minutter", tænkte han.

Han tog overtøj på og gik ud i skoven igen. Det var holdt op med at regne.